

ความสำคัญของ เรื่อง

แบ่งได้ ๒ ประเด็น

๑. ความสำคัญของปัญหาจิต - กาย
๒. ความสำคัญของทรรศนะของ กิลเบิร์ต ไรลด์ ต่อปัญหานี้

๑. ความสำคัญของปัญหาจิต - กาย ปัญหาจิต - กายเป็นปัญหาที่เก่าแก่ ปัญหาหนึ่งของปรัชญาสาขาอภิปรัชญา ปัญหานี้มีความสำคัญต่อจริยศาสตร์ เพราะถ้าตีความ, กายอย่างหนึ่งหลักของจริยศาสตร์ ก็จะเป็นอย่างหนึ่ง ถ้าตีความต่างไปหลักจริยศาสตร์ก็ต่างออกไป เช่นถ้าถือว่าจิตสำคัญกว่ากาย ก็จะเน้นชีวิตหลังจากตายแล้วมากกว่าชีวิตขณะที่มีอยู่ในโลก เน้นความสุขของจิตมากกว่าความสุขของกาย เชื่อเรื่องวิญญาณว่าหลังจากตายยังมีสิ่งที่เรียกว่าวิญญาณคงอยู่ไม่ตายพร้อมกับร่างกาย จุดมุ่งหมายหรือวิธีชีวิตก็จะเน้นให้บรรลุความสุขพ้นจากร่างกาย พบแต่ความสุขทางจิตอย่างแท้จริง ถ้าถือร่างกายสำคัญกว่าก็จะไม่เชื่อเรื่องชีวิตหลังตายไปแล้ว จะสนองความสุขแก่ร่างกายเท่านั้น วิธีชีวิตคือการทำให้ร่างกายพบความสุขที่สุด เป็นต้น

นอกจากนี้ ปัญหานี้ยังมีความสำคัญต่อทฤษฎีความรู้ด้วย กล่าวคือ จิตและกายอะไรจริงกว่ากัน สำคัญกว่ากัน ถ้าจิตเป็นจริงกว่าความรู้ที่ไต่จากประสาทสัมผัส เราก็เชื่อไม่ได้ ต้องใช้จิตเป็นตัวตัดสินจากประสาทสัมผัสอีกทีหนึ่ง เพราะจิตเป็นจริงกว่ากาย ถ้ากายเป็นจริงกว่า สิ่งที่เราเรียกว่าจิตก็คือสมอง สิ่งที่เรามีความรู้โดยประสาทสัมผัสจะจริงโดยมีสมองคอยตัดสิน ไม่ได้มีจิตที่ต่างจากสมองมาตัดสินเลย ที่กล่าวมานี้เป็นความสำคัญต่อวิชาปรัชญา แต่ยังมีความสำคัญต่อวิชาการอื่นและทั่ว ๆ ไปอีก เราคงเคยได้ยินปัญหาถกเถียงกันบ่อย เรื่องชีวิตหลังจากร่างกายตายแล้วมีหรือไม่ มนุษย์สามารถมีญาณดวงรู้ เหตุการณ์ในอนาคตแล ะลึกถึงอดีต (ระลึกชาติ) ไท่หรือไม่

การทรงเจ้าเข้าผี การถอดวิญญาณ ตลอดจนเรื่องจิปาณะที่เกี่ยวกับความเชื่อเรื่องภูตผี
ปีศาจ เหล่านี้ล้วนแสดงถึงความสำคัญของปัญหาจิต - กายทั้งสิ้น และแสดงว่ามนุษย์ซบคิด
ปัญหานี้มาทุกยุคทุกสมัย โดยใช้วิชาการทุกรูปแบบเท่าที่ความสามารถจะมี เรียกได้ว่าเป็น
ปัญหาประจำวันใกล้ตัวมนุษย์มากที่สุด

วิชาการสมัยใหม่ที่ศึกษาเรื่องนี้โดยตรงได้แก่ จิตวิทยา ปรจิตวิทยา (ศึกษา
เรื่องความสามารถของจิตในการล่วงรู้ เหตุการณ์ในอนาคตและระลึกได้ถึง เหตุการณ์ใน
อดีต) สรีรวิทยาของระบบประสาท และจิตเวชศาสตร์ เป็นต้น ทุกวิชาที่กล่าวมานี้
ซบคิดเรื่องจิต - กายทั้งสิ้น

นับได้ว่าเรื่องจิต - กาย เป็นปัญหาที่สำคัญซึ่งทุกวิชาการพยายามหาคำตอบ

๒. กิล เบิร์ต รัยล เป็นนักปรัชญาคนหนึ่ง que แสดงทรรศนะต่อปัญหานี้ว่า ไม่ใช่
ปัญหา เขาอธิบายความหมายของปรัชญาว่าไม่ใช่การตอบความจริงเกี่ยวกับจักรวาล แต่
เป็นเพียงการพยายามทำลายความสับสนของการใช้ภาษา เท่านั้น ที่เลือกเอาความคิด
ของรัยลมาศึกษา เพราะเป็นความคิดที่เด่นมากในสมัยนี้ และเขายุติปัญหาได้โดยชี้
ให้เห็นว่าเพราะความสับสนในการใช้คำเกี่ยวกับจิตจึงเกิดปัญหาขึ้น ซึ่งที่จริงจะไม่เป็น
ปัญหาเลยถ้าทำลายความสับสนเกี่ยวกับการใช้คำต่าง ๆ เหล่านั้นเสียก่อน

ขอบเขตของการศึกษา

จะศึกษา เฉพาะทรรศนะของนักปรัชญาและสำนักปรัชญาตะวันตกที่สำคัญ
ได้แก่

๑. พวกที่เห็นว่า จิต - กาย เป็นปัญหาที่ต้องตอบ เช่นจิตนิยม วัตถุนิยม
เอกนิยมของสิ่งที่ เป็นกลาง พหุนิยม เป็นต้น

๒. พวกที่เห็นว่า จิต - กาย เป็นปัญหาเทียม (Improper Question) *Pseudo Problem*
ซึ่งจะศึกษาของกิล เบิร์ต รัยล โดยจะเรียงชั้นตอนในการศึกษา

๑) ศึกษาปัญหานี้ในทรรศนะของนักปรัชญาและสำนักปรัชญาตะวันตก
ตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน

- ๒) ศึกษาธรรมชาติของรายลจากผลงานชิ้นสำคัญคือ หนังสือว่าด้วยจิต
(Concept of Mind)
- ๓) จะดูถึงปฏิกริยาของบุคคลอื่นต่อความคิดของรายล
- ๔) สรุป

วิธีการ

จะศึกษาจากหนังสือซึ่งเป็นผลงานของนักปรัชญา (Primary source)
และหนังสือซึ่งมีผู้วิจารณ์ผลงานของนักปรัชญา (Secondary source) โดยจะอธิบาย
(Explanation) สิ่งทีนักปรัชญานั้น ๆ กล่าวไว้ในผลงานแล้วตีความ (Interpretation)
สิ่งทีนักปรัชญานั้น ๆ แสดงความคิดไว้พร้อมทั้งวิจารณ์ (Critic) ความคิดนั้น ๆ
และเสนอความคิดของตนเองเป็นข้อสรุป (Conclusion)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

คาดว่าจะทำให้ปัญหาจิต - ภายกระจางชัดขึ้น และจะทำให้เข้าใจว่านัก
ปรัชญาวิเคราะห์ห้มองปัญหานี้อย่างไร ผลทีได้จากการศึกษาจะเป็นอิทธิพลบ้างต่อแนวทาง
ของวิชาการทาง ๆ